

[Stavad]

forlig, som ligger, og nå til enighed om nogle ændringer, så er vi også helt åbne over for, at de ændringer eventuelt kan få virkning inden udgangen af 1985. Her vil vi meget gerne være positive.

Må jeg så vende mig til landbrugsministeren, som siger, at det er da muligt, at redegørelsen mangler perspektiv, men at det faktisk er helt bevidst, og at redegørelsen skal opfattes som et oplæg til debat med folketingets partier. Jeg synes, jeg vil takke for, at det er i den ånd, redegørelsen er fremsat, og vil gerne på socialdemokratiets vegne give tilsagn om, at vi meget gerne vil medvirke i de drøftelser, at vi meget gerne vil være med til at forsøge at præge den landbrugspolitik, som vi skal have tilrettelagt for de kommende år. Jeg vil da også godt sige, at jeg ikke tror, det havde skadet, om landbrugsministeren på en række områder havde været lidt mere konkret, men det synes jeg vi skal lade ligge, og jeg håber, vi får noget fornuftigt ud af de videre drøftelser.

Så var landbrugsministeren også inde på det forlig, som er indgået. Landbrugsministeren mente at kunne tilbagevise de spørgsmålstejn, vi havde sat ved fornuften i forliget. Jeg synes, landbrugsministeren kom lidt let om ved det. For det første må vi konstatere, at på trods af at vi har haft en dansk holdning, der har sagt, at vi ikke ønsker individuelle kvoter, så har den mejeriløsning, som landbrugsministeren betragter som en sejr, som konsekvens, at vi vil få individuelle kvoter ude på den enkelte landbrugsbedrift.

Så siger ministeren – det synes jeg nok var lidt stærkt sagt – at Irland måske er det land, der har givet sig mest i forhold til udgangspunktet. Det var nogenlunde, som landbrugsministeren formulerede det. Jeg synes, at landbrugsministeren strammer den en hel del. Når Irland stiller meget store krav, meget langt fra de krav, som andre lande skal opfylde, mener ministeren næsten, at det er en sejr, at Irland opnår en særstilling, der er helt, helt forskellig fra den, andre lande har fået, nemlig at man skal have mulighed for at udvide produktionen ganske kraftigt i forhold til 1983, mens vi andre skal reducere meget kraftigt i forhold til 1983. Dette skal siges på baggrund af, at Irland, hvis vi tager udgangsåret for andre lande, i 1981 havde forøget sin produktion med 12 pct. i forhold til 1977, og når jeg nævner 1977 og synes,

1977 er interessant, er det, fordi det var det år, hvor man vedtog en præmieordning for ikke at markedsføre mælk og mejeriprodukter. Den præmieordning blev fulgt op af en henstilling fra Ministerrådet og Kommissionen om, at landene skulle begrænse deres mælkeproduktion. Vi kan konstatere, at det eneste land, der har opfyldt den henstilling, er Danmark, som i 1981, som er udgangsåret for forliget, har reduceret sin produktion med 2 pct. i forhold til 1977, mens alle de øvrige lande har forøget deres produktion. Her synes jeg, landbrugsministeren har været for dårlig, at han har været for nervøs for, at der ikke kom et forlig hurtigt nok. Det, landbrugsministeren fortalte os om konsekvenserne, hvis ikke der blev et forlig, føler jeg, at landbrugsministeren har følt som en så tung byrde, at han faktisk ikke har kunnet forfægte danske synspunkter på en rimelig måde. Man har nemlig accepteret et udgangspunkt, hvor Danmark har opfyldt de henstillinger, der var kommet fra Kommission og Ministerråd, hvor andre lande ikke har gjort det og får gevinsten oven i hatten.

Jeg vil også godt sige om den erklæring, som ministeren har fået fra Kommissionen om restitutionerne og finansieringen, at det jo ikke er Kommissionen, der i den sammenhæng er mest interessant. Det mest interessante var, at den britiske landbrugsminister efter forhandlingerne sidste mandag sagde, at man fra britisk side mente, det kunne finansieres over restitutionerne. Derfor vil jeg spørge landbrugsministeren, om han har fået en erklæring fra den britiske landbrugsminister om, at briterne ikke vil forlange, at restitutionerne skal dække det forlig, som nu er indgået.

Gade (SF):

I henseende til EF-forliget var jeg da glad for at landbrugsministeren kunne se det lidt absurde i, at folketingets store landbrugsdebat sker i en situation, hvor den viden, vi har om EF-forliget, har vi skullet læse os til i aviserne eller af det tilsendte referat, som Landbrugsrådet har udarbejdet om, hvad der faktisk er sket, men altså uden en information fra ministeren til folketinget og folketingets medlemmer.

Når ministeren lægger vægt på, at det var et bedre forlig, end der var lagt op til, så er